

UBND QUẬN LÊ CHÂN

TRƯỜNG TIỂU HỌC VĨNH NIỆM

Lớp: 5A4

Họ và tên: Hà Hải Anh

BÀI DỰ THI

Chủ đề: Thầy cô giáo của chúng em

Cô giáo em yêu

“...Dẫu đêm hết sao trời đêm nay

Dẫu đêm hết lá mùa thu rơi

Nhưng ngàn năm làm sao em đếm hết công ơn người thầy.”

Tháng 11 về, mỗi khi nghe những lời bát hát Người Thầy của nhạc sĩ Nguyễn Nhất Huy lòng em lại dâng trào cảm xúc nhớ ơn thầy cô đã dìu dắt em khôn lớn, trưởng thành dưới mái trường Tiểu học Vĩnh Niệm thân thương. Nhưng ấn tượng với em nhất chính là cô giáo chủ nhiệm em trong hai năm cuối cấp - cô Ban.

Cô và em trao yêu thương trong ngày khai giảng.

Cô cô vũ chúng em trong tiết mục văn nghệ.

Cô rạng ngời bên đồng nghiệp hứa hẹn năm học mới thành công.

Cô Ban hiền lành, dễ tính và yêu thương học trò của mình như con của cô vậy. Tên cô mang một loài hoa ở núi rừng Tây Bắc nên làn da cô trắng mịn màng, mái tóc cắt ngắn ngang vai trông cô rất trẻ trung so với tuổi. Từ lâu em đã coi cô như một người mẹ hiền thứ hai dạy bảo em trên con đường tri thức. Những ngày tháng là học trò của cô, em hạnh phúc biết bao. Cô ân cần, dạy bảo em từng li từng tí giúp em tiến bộ hơn rất nhiều. Từ một học sinh phát âm chưa chuẩn, mỗi khi phát biểu em rất ngại và vô cùng xấu hổ khi nghe tiếng cười nói, bàn tán xì xào của các bạn. Vậy mà cô luôn động viên, khuyến khích em sửa giọng hàng

ngày. Nhất là cuối giờ học em được bạn Trinh - bạn học cùng lớp cũng là con gái của cô sửa thêm cho em phát âm chuẩn. Em tiến bộ lên nhiều. Giờ đây mỗi lần nghe giọng đọc của mình em yêu và tự hào lắm. Em biết ơn cô thật nhiều.

Cô rất nổi bật dù đứng bên ngàn hoa tươi xinh.

Không chỉ vậy cô luôn quan tâm sức khỏe của em. Đó là vào một buổi chiều, cô đang giảng bài say sưa. Bỗng cô thấy em cứ nằm ườn ra bàn, ánh mắt lo lắng, cô nhẹ nhàng bước xuống bên em và hỏi: “Con làm sao vậy?” Lúc đó, em đang sốt nên nóng ran, rất mệt và khó chịu nên nói không nên lời, miệng mếu máo chực khóc. Thấy vậy, cô

liền đặt đôi bàn tay ấm áp của mình lên trán của em. “Con bị sốt rồi”. “Con sốt lâu chưa?” Mẹ cho con uống thuốc chưa? Để cô đưa con về nhé!”. Ôi nghe những lời đó của cô em thấy khoẻ hơn rất nhiều. Em mỉm cười và nói: “Em cảm ơn cô”. Thế rồi cô gọi điện cho mẹ để trao đổi tình hình em bị ốm. Ngay chiều đó, mẹ em đi làm về sớm và mua thuốc cho em uống. Nhờ vậy đến tối em đỡ mệt và không bị sốt lại nữa. Dù chỉ là sự quan tâm nhỏ của cô nhưng em cảm nhận được tình yêu thương mà cô dành cho em. Em cũng yêu cô nhiều lắm cô ơi!

Đến trường em rất thích thú khi được học những tiết dạy của cô bởi cô luôn cho chúng em tham gia các hoạt động với nhiều hình thức phong phú. Em học được ở cô sự kiên trì, lòng bao dung, nghị lực vượt khó. Trước kia em rất ngại viết văn. Những câu văn của em không có hình ảnh, diễn đạt không rõ ràng. Nhưng từ khi học cô em đã biết bí kíp viết văn hay là tích cực đọc thêm sách để có thêm vốn từ và chịu khó quan sát các sự vật, hiện tượng quanh em, em đã phát hiện ra nhiều điều thú vị để đưa vào bài viết của mình. Bên cạnh đó em không ngừng học tập những câu văn hay của các bạn; chịu khó sửa những từ ngữ chưa phù hợp; câu văn chưa rõ nghĩa. Từ đó, em đã tiến bộ vượt bậc về môn Tiếng Việt. Đó cũng là môn học em yêu thích vì cô thường nói “ Học văn là học cách làm người”.

Dù bản thân em luôn cố gắng và nỗ lực học tập tốt để cô không buồn nhưng cũng có lúc em học chưa tập trung, bài làm không cẩn thận làm cô phiền lòng. Mỗi lúc như vậy cô nhẹ nhàng chỉ dạy nhưng không bao giờ đánh mắng hay trách phạt làm em rất cảm động. Người mẹ đã mang đến cho em tình yêu bao la và sự bao dung ở trường, không ai khác, đó chính là cô.

Cô Ban là người thầy mà em luôn yêu quý và nhớ ơn cả cuộc đời. Cô luôn động viên, khích lệ để em làm những điều mà em tưởng như em không bao giờ làm được. Nhờ cô em phát hiện ra bản thân mình có nhiều khả năng và không ngừng cố gắng mỗi ngày. Thời gian thấm thoắt thoi đưa, cô đã đồng hành cùng em hơn một năm học. Chỉ còn mấy tháng nữa thôi là chúng em phải chia tay mái trường thân yêu và người mẹ hiền thân thiện, tâm huyết, tận tình. Em mong mỗi ngày đến trường là những kỉ niệm tuổi thơ đẹp nhất của em bên cô và các bạn. Chúc cô luôn mạnh khỏe, hạnh phúc và cống hiến nhiều hơn trong sự nghiệp trồng người. Em yêu cô Ban nhiều lắm, cô ơi!

Kỉ niệm ngày 20-11 năm cuối cấp bậc Tiểu học của em bên cô và các bạn.

